

Индекси на износни цени

	База 1925—29 = 100	База 1926 = 100	База 1934—35 = 100
1933	44·0	50·3	—
1934	42·8	49·0	93·0
1935	84·1	55·1	107·0
1936	51·3	58·7	117·4
1937	54·9	62·8	137·5
1938	64·5	73·8	161·0

Даннитѣ-индекси съ база 1925—1929 и съ база 1929 показватъ, че нивото на ценитѣ отъ 1925—1929 не е достигнато до 1938 год., а даннитѣ съ база 1934—1935 сочатъ на покачването на ценитѣ презъ периода на така нареченото „стопанско съвземане“ следъ кризата отъ сръбската на 1929 год. Това покачване наистина е значително, защото зъ петилѣтието 1934—1938 то възлиза на около 68%.

Ако проучимъ основно нѣкои абсолютни данни за ценитѣ презъ цѣлия периодъ отъ първата до настоящата свѣтвна война, ще дойдемъ наистина до интересни заключения. Отъ тѣхъ може да се направи основния изводъ, че движението на ценитѣ на износнитѣ ни произведения се обуславя до голѣма степенъ отъ фактори, които сж извънъ обсега на износно-търговската ни политика. Все пакъ, въ това отношение би могло да се направи твърде много и то както въ областта на земедѣлското производство, така сжщо и чрезъ договорни условия съ индустриална Европа.

Ние можемъ да заключимъ най-после, че въпросътъ за реализиранитѣ цени на чуждитѣ пазари, не изчерпва или изчерпва само наполовина проблемата за рентабилността на нашия износъ. Необходимо е да се приложи една цѣлостна политика на ценитѣ. Такава една политика включва въ себе си не само постигането на известни продажни, но и установяването на известни костуеми цени на износа. Това ще рече, че тукъ изпъква на преденъ планъ и въпроса за производственитѣ разходи.